

KINH ĐẠI PHƯƠNG ĐẲNG ĐẠI TẬP

QUYẾN 52

Phẩm 15: NGUYỆT TẠNG

PHẦN 10: Chúng ma có được lòng kính tin

Bấy giờ, trong chúng hội có một ma vương tên là Tuế Tinh, liền rời chỗ ngồi đứng dậy, chắp tay hướng về chúng ma, đọc kệ:

*Nay Tiên Cồ-dàm này
Đốc muối khinh lấn ta
Phân bố bốn thiên hạ
Hết thấy chúng quỷ thần.
Cùng chư Tứ Thiên vương
Thầy đều khiến hộ trì
Chỉ trừ nơi chúng ta
Mà chẳng thấy cùng phân.*

Lúc này, trong chúng hội lại có một ma vương tên là Na-la-diên Nguyệt, đưa tay chỉ về chỗ ma vương Ba-tuần và đọc kệ:

*Do ma Ba-tuần ấy
Mà chẳng phân cùng ta
Một người ác như thế
Hủy diệt cả chúng ta.*

Trong chúng hội lại có một ma vương tên là Lô-đà-phất-sư-trá, đọc kệ:

*Chúng ta nay nên cùng
Lìa xa ma Ba-tuần
Ba-tuần xấu tệ ấy
Ngu tạo pháp cực ác.
Chúng ta từ xưa nay
Chưa từng thấy nghe thế
Ta nay cùng khuyến thỉnh
Đại sư Tiên Cù-dàm.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Chốn pháp bảo chân chánh
Được bền trụ sở rạng
Chúng ta nên hộ trì
Nuôi dưỡng khiến tăng trưởng.*

Bấy giờ, ma vương Ba-tuần nghe thấy các ma vương tạo thành một nhóm cùng bày tỏ lời bàn luận nên càng thêm hổ thẹn, liền rời chỗ ngồi đứng dậy, chắp tay hướng về Đức Phật, đọc kệ:

*Tất cả Phật Thέ Tôn
Trong khắp cõi thế gian
Hằng lìa xa vọng ngữ
Bậc Tối Tôn Vô thương.
Tôi nay đã sám ta
Hết thảy tôn Đạo sư
Đạt lòng kính tin sâu
Dốc hướng quyết quy y.
Thέ Tôn nay cớ sao
Thấy như phân quý tiễn.*

Lúc này, Đức Thέ Tôn dùng kệ nói với Bồ-tát Ma-ha-tát Nguyệt Tạng:

*Thanh tịnh sĩ thông tỏ
Như thế ma Ba-tuần
Nay thật nơi chỗ ta
Tạo vô số chướng ngại.
Tôi không thể nói hết
Hôm nay trước đại chúng
Thành tâm sám hối ta
Chẳng phải ý dối gạt.
Dốc kính tin Tam bảo
Quý trọng chưa từng có
Vì thế ta nay cho
Như vậy ma Ba-tuần.
Được thọ ký đạo quả
Vô thương Chánh tri giác.*

Bồ-tát Ma-ha-tát Nguyệt Tạng thưa với Đức Phật:

– Kính thưa Đức Thέ Tôn! Tâm ý của hàng phàm phu thường dẽ

do dự không ổn định, đối với ba thừa chánh pháp chưa có được sự an trụ rốt ráo. Đối với thiện ác không thể quyết định, hạnh nguyện cũng không an định. Do tánh chất bất định ấy nên gấp được bậc Thiện tri thức thì sinh lòng tin tưởng trọn vẹn. Từ nhân duyên tin tưởng đó, nên ba nghiệp thân, miệng, ý thường tạo được các điều thiện, có thể phát nguyện thù thắng. Đem nhân duyên từ hạnh nguyện thù thắng với tâm thiện ấy, tùy theo chỗ mong cầu mà đạt được phước báo hết mực thắng diệu, tốt đẹp.

Kính thưa Đại Đức Bà-già-bà! Ví như đám trâu bò ăn vô số các thứ cỏ hoặc tươi hoặc khô, cũng như uống đủ loại nước hoặc trong hoặc đục, đến lúc lấy sữa thì cho ra thuần một thứ sữa tươi. Từ sữa tươi ấy tạo ra hương vị của sữa đặc, từ hương vị sữa đặc tạo ra sinh tố và thực tố. Từ sinh tố, thực tố tạo ra được đê hồn hương vị bậc nhất, tức thắng báo đã được thành tựu trọn vẹn.

Kính thưa Đại Đức Bà-già-bà! Hàng phàm phu là như thế. Tâm thiện được phát huy liên tục thì có thể sinh ra sự tin tưởng thanh tịnh. Do từ nhân duyên tin tưởng đó mà lần lượt phát khởi được hạnh nguyện thù thắng. Vậy là dần dà đạt được quả báo lớn lao, tốt đẹp.

Kính thưa Đức Thế Tôn! Người phát tâm cầu pháp Đại thừa cũng như thế. Thậm chí khi chưa đạt được pháp nhẫn nhu thuận, tâm thường do dự, chuyển biến, chưa an định. Đạt được pháp nhẫn nhu thuận rồi thì đối với pháp Đại thừa dốc tu sáu pháp Ba-la-mật, tâm không hề biết mệt mỏi, cứ lần lượt tăng tiến không ngừng, cho đến lúc làm được Bậc Pháp Vương tự tại.

Kính thưa Đại Đức Bà-già-bà! Ví như loại phân nhơ đem vãi nơi đồng ruộng, rồi gieo hạt giống xuống đấy, dùng nước tưới khắp, cùng với sức người chăm bón hỗ trợ tạo thành đầy đủ mọi nhân duyên. Thế là từ hạt giống đã thành tựu đầy đủ với những hoa lá quả tươi tốt.

Kính thưa Đại Đức Bà-già-bà! Như vậy là hàng phàm phu, đem tâm do dự, đối với các pháp Đại thừa thực hiện sáu pháp Ba-la-mật, lần lượt tu học đạt được pháp nhẫn nhu thuận, không bao lâu có thể thành tựu viên mãn sáu pháp Ba-la-mật, nơi đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác thành bậc Giác ngộ vô thượng. Ma vương Ba-tuần cũng như thế. Tuy từ xưa đã gây tạo vô số điều ác, tâm hành vô số các thứ phiền não nhiều hại, ba nghiệp thân, miệng, ý tạo tác bao nhiêu điều bất thiện nên phải nhận lấy quả báo khổ ải. Nay ở trước Phật đã có được lòng kính tin sâu xa, chí thành sám hối phát tâm cầu đạo quả Bồ-đề vô thượng. Đã phát tâm rồi liền được thọ ký nơi đạo quả Vô thượng Chánh

đẳng Chánh giác, lần lượt thành tựu Bậc Pháp Vương Vô Thượng.

Kính thưa Đại Đức Bà-già-bà! Ví như vị thương chủ từ xa xưa tuy chưa hề trông thấy biển lớn với những cồn bãi chứa đầy chậu báu. Nhưng lo liệu đầy đủ về tiền bạc lương thực làm hành trang, đường đi không lầm lẫn, cùng với những vị thương nhân gắng công hợp sức nên lần lượt vượt qua được biển rộng, cập bờ bến những cồn bãi chứa vô số các ngọc báu ma-ni.

Kính thưa Đại Đức Bà-già-bà! Ma vương Ba-tuần cũng như thế! Nếu có thể thành tâm phát lồ sám hối tất cả mọi nghiệp xấu ác, đem những căn lành ấy chí thành hồi hương đến đạo quả Bồ-đề vô thượng, phát hạnh nguyện lớn lao dũng mãnh thì có thể mau chóng thực hiện đầy đủ sáu pháp Ba-la-mật, tất vượt qua được biển lớn sinh tử trong ba cõi, mọi công đức vô biên thấy đều viên mãn, đạt đến tất cả Trí tuệ bảo châu, chẳng phải là chỗ đạt đến được cửa hàng Nhị thừa.

Bấy giờ, Đức Phật nói với Bồ-tát Ma-ha-tát Nguyệt Tạng:

—Này bậc Thanh tịnh sĩ thông tỏ! Đúng như thế đấy! Như Bồ-tát vừa nói, ma vương Ba-tuần ấy, hôm nay ở trước ta đã phát lồ sám hối về chỗ tạo tác hết thấy những nghiệp ác từ xưa giờ của mình, có được sự thanh tịnh và phát tâm cầu đạo quả Bồ-đề vô thượng. Vì thế ta nay đã thọ ký đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác cho ma vương Ba-tuần, nơi đời vị lai sẽ thành Bậc Pháp Vương Vô Thượng.

Lúc này, lại có hàng trăm ức chúng ma, đều cùng rời chỗ ngồi đứng dậy, chắp tay hướng về Đức Phật, cung kính đánh lễ ngang chân Phật và cùng thưa:

—Kính thưa Đức Thế Tôn! Chúng tôi cũng xin phát hạnh nguyện lớn lao dũng mãnh dốc hộ trì, nuôi dưỡng chánh pháp của Phật, góp sức làm rạng tỏ dòng giống Tam bảo khiến được an trụ lâu bền nơi thế gian, làm cho ba thứ khí chất tinh thuần của đại địa, của chúng sinh và của các pháp luôn được tăng trưởng. Như có các hàng Thanh văn, đệ tử của Đức Thế Tôn trụ pháp, thuận pháp, ba nghiệp hòa hợp dốc tâm tu hành, thì chúng tôi thấy đều xin hết lòng hộ trì, nuôi dưỡng, tất cả mọi chỗ cần dùng cho sự tu tập đều không để thiếu thốn.

Lại có các hàng Thanh văn, đệ tử của Đức Thế Tôn, không thích nể tích chứa tụ hội, xa lìa mọi thứ phiền não vọng loạn, giành giật, ngôn ngữ luôn hòa hợp nhu thuận, không cầu danh lợi, đối với các pháp ác luôn hổ thẹn xa lánh, không cùng với bốn chúng thông giao,

rời bỏ làng xóm đông đúc để an trụ nơi chốn núi rừng vắng vẻ, đối với việc tu hành giải thoát luôn kiên cố dũng mãnh như cứu lửa cháy dầu, nơi các pháp lành thường tạo được sự an trụ tương ứng, thì chúng tôi sẽ cùng dốc lòng hộ trì nuôi dưỡng, mọi sự cần dùng cho việc tu tập luôn được đầy đủ. Hết thấy mọi chúng sinh xấu ác hiện có, chúng tôi đều dốc ngăn chặn kịp thời. Đối với tất cả nơi chốn xảy ra mất mùa đói kém, chém giết giàn giật, tật bệnh lây lan, các quân địch từ phương khác xâm lấn, mưa gió trái thời, nước lạnh lửa độc, ruồi muỗi rắn rít cùng bao thứ côn trùng thú dữ nhiều hại chúng dân, chúng tôi đều quyết ngăn chặn, che chở, khiến họ có được lòng kính tin. Cũng khiến cho các hàng Sát-lợi, Bà-la-môn, Tỳ-xá, Thủ-đà, thậm chí cả loài súc sinh đều có lòng kính tin chánh pháp của Phật. Tất cả các chúng Thiên, Long, Dạ-xoa, La-sát, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Càn-thát-bà, Ma-hầu-la-già, Cưu-bàn-trà, Ngã quỷ, Tỳ-xá-già, Phú-đơn-na, Ca-trá phú-đơn-na, cũng khiến có được lòng kính tin chánh pháp của Phật. Lại khiến cho hết thấy chúng quý thần kể trên, phần khí chất tinh thuần luôn đầy đủ, sắc diện sức lực luôn tươi vui phong phú, hương tốt vị ngon luôn được sung túc dồi dào. Mọi thứ cây cỏ nương vào đất sinh sống hiện có thấy đều sum suê xanh tốt, hoa trái trĩu cành. Năm thứ lúa thóc hoa màu luôn được tăng trưởng mỗi lúc thêm đầy đủ, các loại vải vóc để may sắm y phục cũng được dồi dào không kém. Đất đai phì nhiêu thật đáng ưa thích. Đền chùa, vườn cây, sông suối, hồ ao, cung điện, nhà cửa, non cao, rặng rậm thấy đều khiến luôn được đầy đủ, chúng sinh ở những nơi chốn đó tâm thường an vui, thân không bệnh tật đau ốm.

Như lại có các hàng Thanh văn đệ tử của Đức Thế Tôn, ham thích nẻo tích chứa tụ hội với bao thứ phiền não tán loạn, lại tỏ ra biếng nhác trì trệ đối với công việc tu tập chánh pháp, thì chúng tôi xin rời bỏ, không thực hiện công việc hộ trì nuôi dưỡng họ, để mặc họ với nẻo đường sai lạc ấy.

Kính thưa Đức Thế Tôn! Chúng tôi hôm nay, xin nguyện đối với ba đời chư Phật, trọn không hề có sự vọng ngữ hoặc phạm phải những tội lỗi cấu nihil.

Đức Phật nói:

–Lành thay, lành thay! Chư vị sẽ là những bậc sĩ phu tự tại! Chư vị nên thực hiện những công việc góp phần làm rạng rõ chánh pháp của ta như thế, kể cả việc có thể giúp cho hết thấy chúng sinh đạt được an ổn vui sướng. Này chư vị nhân giả! Ta đem Pháp nhän, một

lần nữa phó thác cho tất cả chư vị Nhân vương nơi cõi Diêm-phù-đê này. Nếu như các hàng đệ tử của ta, đối với chánh pháp của ta, tỏ ra tham ái thích nẻo tích chứa tụ hội với bao thứ phiền não quấy nhiễu, tranh giành, cùng đám bạn bè thế tục câu kết hành xử tham cầu danh lợi, nơi ba nghiệp thân, miệng, ý không hợp với chánh pháp, khiến chư Thiên và chúng nhân không còn tin kính, vui thích làm bao điều xấu ác trụ nơi nẻo bất thiện, thì chư vị quốc vương nơi cõi Diêm-phù-đê này sẽ đúng theo pháp mà xử trị, nhằm làm cho Phật pháp trụ thế được lâu bền, chư Thiên, chúng nhân luôn có được lòng kính tin.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn lại nói với hàng trăm ức vị Tha hóa tự tại thiêん, Hóa lạc thiêん, Đâu-suất-đà thiêん, Tu-dạ-ma thiêん và Thích Đề-hoàn Nhân:

–Này chư vị nhân giả! Như chỗ ta đã thuyết giảng về giới pháp Tỳ-ni, cũng đem phó chúc cho chư vị. Chư vị nên dốc lòng thực hiện công việc hộ trì nuôi dưỡng như đã nêu bày rõ ở trên.

Đức Phật nói xong, năm vị Thiên vương liền cung kính thưa với Đức Phật:

–Kính thưa Đức Thế Tôn! Như có các hàng Thanh văn, đệ tử của Đức Thế Tôn luôn trụ pháp, thuận pháp, ba nghiệp hòa hợp, dốc tâm tu hành, thì chúng tôi đều cùng hết lòng hộ trì, nuôi dưỡng, cung cấp mọi thứ cần dùng, khiến họ không hề bị thiếu thốn. Nếu lại có các hàng Thanh văn, đệ tử của Đức Thế Tôn, không nơi tích chứa tụ hội, tinh chuyên tu tập, thì sự hộ trì nuôi dưỡng của chúng tôi giống như đã nêu bày tỏ ở trên. Trưởng hợp các hàng Thanh văn đệ tử của Đức Thế Tôn gắn bó với nẻo tích chứa tụ hội, cho đến ba nghiệp không chút tương hợp với chánh pháp, thì chúng tôi cũng xin rời bỏ họ, không thực hiện việc hộ trì nuôi dưỡng, mặc họ với con đường tu tập kiểu ấy. Chúng tôi hôm nay, đối với ba đời chư Phật, xin trọn không chút dối trá hay phạm phải tội lỗi cầu niêm.

Đức Phật nói:

–Lành thay, lành thay! Đúng là hàng diệu trượng phu! Chư vị hãy nên dốc sức góp phần làm cho chánh pháp của ta luôn được rạng rỡ, an trụ lâu bền nơi thế gian, cùng giúp cho muôn loài chúng sinh được an ổn vui sướng.

Lúc này, tất cả chư vị trong đại chúng đến dự pháp hội, chư Thiên, nhân, Càn-thát-bà thảy đều tán thán năm vị Thiên vương kia:

—Lành thay, lành thay! Bậc Diệu trưởng phu! Chúng tôi từ trước đến nay chưa hề được nghe về sự hộ trì, nuôi dưỡng như thế. Nhờ đây mà chánh pháp của chư Phật được an trụ bền lâu nơi thế gian, chư Thiên, chúng nhân được an lạc thịnh vượng, các nẻo ác được đẩy lùi, giảm thiểu.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn nhầm làm sáng tỏ thêm những ý nghĩa trên, nên đọc kệ:

*Nơi cõi Ta-bà này
Lúc mới vào Hiền kiếp
Như Lai Câu-lưu-tôn
Đã phó chúc bốn châu.
Đế Thích, Phạm Thiên vương
Khiến hộ trì, nuôi dưỡng
Giống Tam bảo rạng ngời
Ba tinh khí tăng trưởng.
Câu-na-hàm Mâu-ni
Cùng phó chúc bốn cõi
Phạm, Thích, chư Thiên vương
Khiến hộ trì, nuôi dưỡng.
Phật Ca-diếp cũng thế
Phó chúc bốn thiên hạ
Phạm, Thích, Hộ thế vương
Hộ trì kẻ hành pháp.
Chư Tiên thời quá khứ
Cùng với chư Thiên tiên
Các tinh tú tỏ sáng
Cũng phân bổ phó chúc.
Ta hiện đời năm dục
Hàng phục chúng ma oán
Tạo được hội tập lớn
Hiện rõ chánh pháp Phật.
Chư Thiên cùng khuyến thỉnh
Phân bổ bốn thiên hạ
Ta hỏi Đại Phạm thiên
Xưa ai nhận phó chúc
Phạm thiên chẳng tự xưng*

CÙNG DO THIÊN ĐẾ THÍCH
XEM KHẮP HẾT CHƯ THIÊN
SAU ĐÓ SÁM TẠ PHẬT.
HẾT THẢY CÁC THIÊN CHÚNG
ĐỀU CÙNG THƯA VỚI PHẬT
CHÚNG TÔI, NƠI CHỐN MÌNH
ĐỀU HỘ TRÌ CHÁNH PHÁP.
LÀM RẠNG DÒNG TAM BẢO
TĂNG TRƯỞNG BA TINH KHÍ
KHIẾN DỨT MỌI BỆNH DỊCH
ĐÓI KÉM CÙNG CHIẾN TRANH.
CHƯ NHƯ LAI QUÁ KHÚ
DẠY CHÚNG TÔI PHÂN BỐ
NHƯ NAY TÔN ĐẠO SƯ
CŨNG CHỈ DẠY HỘ TRÌ.
THẾ TÔN LẠI NÓI RÕ:
TRĂM ỨC CHƯ PHẠM THIÊN
TRĂM ỨC THIÊN ĐẾ THÍCH
TRĂM ỨC TỨ THIÊN VƯƠNG.
CHƯ VỊ MỌI THẢY ĐỀU
NƠI BỐN THIÊN HẠ MÌNH
TÙY THEO MỖI VƯƠNG XỨ
NGĂN CHẶN CHÚNG SINH ÁC.
KHÔNG KHIẾN NHIỄU LOẠN TÂM
AN TRỤ NƠI CHỐN THIỆN
NGƯỜI TU HÀNH CHÁNH PHÁP
NÊN CÙNG DỨT VỌNG NIỆM.
NHƯ CÓ CHƯ THANH VĂN
DỐC CẦU NÈO NIẾT-BÀN
HẾT THẢY MỌI CẦN DÙNG
THẢY ĐỀU CUNG CẤP ĐỦ.
CŨNG GIÚP CÁC THÍ CHỦ
NĂM CÔNG ĐỨC THÊM TĂNG
PHƯỚC BÁO THỌ MẠNG TĂNG
TINH TẤN CÙNG TRÍ TUỆ.

Chóng đạt đủ sáu Đô
 Chứng đạo quả Bồ-đề
 Trăm ngàn ức như thế
 Chu Thiên Đại Phạm vương.
 Đều cùng thưa với Phật:
 Chúng tôi noi cõi mình
 Hộ trì chúng Thanh văn
 Ngăn chặn chúng sinh ác.
 Chánh pháp Phật an trụ
 Dòng Tam bảo rạng tỏ
 Ba thứ vị tinh khí
 Thảy đều khiến tăng trưởng.
 Hàng trăm ức chúng ma
 Đều sinh lòng hổ thẹn
 Đều rời chỗ ngồi, đứng
 Chắp tay cùng thưa Phật:
 Chúng tôi đều phát tâm
 Hộ trì chánh pháp Phật
 Làm rạng giống Tam bảo
 Tăng trưởng ba tinh khí.
 Dẫn dắt mọi chúng sinh
 Khiến trụ nơi đường thiện
 Nhằm giúp cho muôn loài
 Dứt trừ mọi thứ ác.
 Hộ trì noi Thể Tôn
 Chúng Thanh văn hành pháp
 Giữ pháp Phật chân diệu
 Ba nghiệp luôn tương hợp.
 Đem mọi vật cần dùng
 Nuôi dưỡng luôn đầy đủ
 Như có các Thanh văn
 Không ham nẻo tích tụ.
 Xa lìa mọi tranh giành
 Hổ thẹn chốn danh lợi
 Kiên cố tinh tấn tu
 Như cứu lửa cháy đầu.

*Nên khiến vô lượng chúng
An trú nơi chánh pháp
Hết thảy mọi chốn ác
Đều khiến thành cõi vui.
Các loài nương đất sống
Bao hoa màu, dược liệu
Thảy đều khiến tốt tươi
Hương vị nhuần thẩm khắp.
Như có chư Thanh văn
Tham câu nẻo tích tụ
Giận, ganh, lắm tranh tụng
Cầu lợi, không tu tỉnh.
Đối với những hạng ấy
Chúng tôi sẽ xa lìa
Nơi ba đời chư Phật
Trọn không phạm vọng ngữ.
Bậc Đạo Sư liền nói:
Chư vị các chúng ma!
Chư nhân vương hộ quốc
Ngăn chặn chúng sinh ác.*

M